

UCHWAŁA NR XV/92/12 RADY MIEJSKIEJ W TORZYMIU

z dnia 10 lutego 2012 roku

w sprawie zatwierdzenia zmiany w planie odnowy miejscowości Lubów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późniejszymi zmianami) i art.5 ust.1 pkt 20 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Obszarów Wiejskich (Dz. U. Nr 64, poz.427) i Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 (Dz. U. Nr 38, poz.220) uchwała się, co następuje:

§ 1.1. Wprowadza się zmiany w uchwale Nr XXXIII/226/10 Rady Miejskiej Torzymiu z dnia 04 lutego 2010r w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Lubów oraz uchwale Nr XXXV/244/10 z dnia 28 kwietnia 2010r. w sprawie zmiany Planu Odnowy Miejscowości Lubów.

2. Zatwierdza się treść zmian Planu Odnowy Miejscowości Lubów przyjętych uchwałą zebrania wiejskiego w dniu 09 lutego 2012r. ,

3. Rozdział IV: Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywujących społeczność lokalną w okresie, co najmniej 7 lat od dnia przyjęcia planu odnowy miejscowości, w kolejności wynikającej z priorytetów rozwoju miejscowości, z podaniem szacunkowych kosztów ich realizacji, otrzymuje Nr V.

4. Ustala treść rozdziału VI o brzmieniu: Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno – przestrzenne, w szczególności poprzez odnawianie lub budowę placów parkingowych, chodników lub oświetlenia ulicznego, zgodnie z §4 ust1 pkt.5 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju z dnia 14 lutego 2008 r w sprawie szczególnych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi ” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 w ramach działań Odnowa i rozwój wsi.

5. Treść zmiany Planu Odnowy Miejscowości stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Zbigniew Wołoncewicz

1. ROZDZIAŁ IV: Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywujących społeczność lokalną w okresie, co najmniej 7 lat od dnia przyjęcia planu odnowy miejscowości, w kolejności wynikającej z priorytetów rozwoju miejscowości, z podaniem szacunkowych kosztów ich realizacji, otrzymuje nr V.

2. Ustala się brzmienie rozdziału VI:

ROZDZIAŁ VI

Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno – przestrzenne, w szczególności poprzez odnawianie lub budowę placów parkingowych, chodników lub oświetlenia ulicznego,

Miejscowość Lubów położona w sąsiedztwie drogi krajowej o znaczeniu międzynarodowym Nr 92 Swiecko – Poznań oraz sąsiedztwie autostrady A2 z zjazdem w miejscowości Torzym.

Zgodnie z opisem zawartym w rozdziale II i III wieś charakteryzują 3 główne obszary o szczególnym znaczeniu w zakresie zaspokajania potrzeb mieszkańców sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych.

I Zasoby naturalne- ziemia, przyroda, układ komunikacyjny (użytki rolne, droga krajowa Nr 92 (2), sąsiedztwo zjazdu autostradowego w Torzymiu, itp.)

Sposób zagospodarowania zasobów naturalnych jest systematycznie utrwalany w oparciu o istniejące struktury własnościowe. Materialne w czystej postaci zasoby gruntu gminnego są niewielkie i duże w przypadku zachowania istniejących form przyrodniczych bez względu na strukturę władania.

Wieś położona na terenie falistym w otwartym krajobrazie rolniczym. Wśród zabudowy wyróżnia się kościół oraz folwark. Współcześnie wprowadzono wielorodzinne budynki mieszkalne tzw. bloki. Kontynuacja tego typu zabudowy doprowadzi do degradacji wiejskiego krajobrazu.

II Zasoby ludzkie – mieszkańcy, praca

Miejscowość charakteryzuje się aktywnością gospodarczą wynikającą z położenia w odniesieniu do głównych dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych z rozwiniętą sferą sektora rolniczego. Wieś zamieszkuje wg stanu na 31 grudnia 2011r. 232 stałych mieszkańców w tym w wieku przedprodukcyjnym 76 osób, produkcyjnym 144 osoby i poprodukcyjnym 12 osób.

Do Szkoły Podstawowej im. Leśników Lubuskich w nieodległym Boczowie uczęszcza z Lubowa 29 dzieci.

III Zasoby aktywności społecznej, sołectwo, stowarzyszenie

W trzeciej dziedzinie gmina pełni rolę regulatora wspomagającego i wspierającego pobudzanie aktywności społecznej.

Wszystkie wymienione zasoby są ze sobą powiązane i wpływają na kształtowanie kontaktów społecznych.

Liczba mieszkańców w tym dzieci i młodzieży działające stowarzyszenie powoduje, że miejscowość zalicza się do wsi aktywnej społecznie – sportowo – kulturalne. Wysoka aktywność społeczna mieszkańców sołectwa w stowarzyszeniu TRÓJWIEŚ BIELICE, LUBÓW, WYSTOK kreującego wiele inicjatyw pozwalających na wyrównywanie szans rozwojowych dzieci i młodzieży oraz dających możliwość rozwoju zainteresowań.

Ze świetlicy wiejskiej i stancyi rowerowej skorzystać będą mogli tak mieszkańcy miejscowości jak i turyści. Lokalizacja obiektu sprawia, że jest to wymarzone miejsce do spędzania wolnego czasu lub odpoczynku podczas podróży. Posiadanie obiektu spowoduje, że organizowane będą tutaj różnego rodzaju imprezy plenerowe, takie jak: festyny rodzinne, biesiady.

Jakkolwiek cały teren wsi Lubów ze względu na swoje położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne posiada szczególne znaczenie dla zaspokajania potrzeb mieszkańców wsi, posiadając odpowiednie uwarunkowania do zagospodarowania go na potrzeby mieszkańców oraz służy nawiązywaniu kontaktów społecznych, nie mniej kilka szczegółów w tym zakresie wymaga uszczegółowienia.

Wieś na planie wielodrożnicy położona przy bocznej drodze, na północ od Boczowa. Plan ten wykształcił się z owalnicy, która uległa rozwinięciu w XIX wieku. Pierwotny plan znacznie zatarty przez zabudowę nawsia i liczne wyburzenia zabudowy zagrodowej.

Jedną z dominant przestrzennych jest bezwieżowy kościół filialny z 1520 roku zlokalizowany na nawsiu, wśród zieleni. Budowla o planie prostokąta zamknięta od wschodu wysokim dachem, krytym ceramiczną dachówką. Elewacje tynkowane podzielone szarpami o trzech osiach okien zamkniętych łukiem półokrągłym.

Drugą dominantą przestrzenną jest zespół folwarczny założony we wschodniej części wsi, na przełomie XIX - XX wiek, na planie czworoboku. Budynki gospodarcze wzniesiono z kamienia i cegły, ustawione kalenicowo do podwórza, niektóre połączone szeregowo. Bryły zamknięte dwuspadowymi, wysokimi dachami krytymi ceramiczną dachówką, a niektóre eternitem. Część budynków o kamiennych elewacjach z ceglany detal architektoniczny, jak gzymsy kostkowe, ceglane łuki odcinkowe.

Zabudowa zagrodowa w większości pochodzi z XIX wieku, a szczególnie z jego drugiej połowy. Zagrody w układzie rozluźnionym usytuowane w większości przy wspólnej linii rozgraniczeń i zróżnicowanej linii zabudowy. Budynki ustawione kalenicowo i szczytowo zamknięte dwuspadowymi, rzadziej naczółkowymi dachami krytymi ceramiczną dachówką karpiówką. Elewacje wieloosiowe, tynkowane o gzymsach i opaskach profilowanych i taśmowych. Kościół w dobrym stanie technicznym. Folwark natomiast nie zachował swoich wszystkich elementów. Istniejące budynki w dość dobrym stanie technicznym. Jedynie dwór częściowo rozebrany. Wiele budynków z zabudowy zagrodowej także rozebrano, a kilka uległo przebudowie, szczególnie ich elewacje, w których powiększono okna likwidując lub zniekształcając detal architektoniczny.

Wykorzystując istniejące rozplanowanie zakłada się wykorzystanie jego obszaru do budowy obiektów przestrzennych o charakterze turystyczno- sportowo – rekreacyjnym. Wyboru terenu dokonano mając na uwadze szczególne znaczenie obszaru ze względu na obiekty już istniejące i obiekty projektowane służące

zaspokojeniu potrzeb mieszkańców, sprzyjające nawiązywaniu kontaktów społecznych.

Jednocześnie przy wyborze obszaru uwzględniano wcześniejsze założenia, aby dokonać połączenia obiektu planowanego do budowy z obiektami zabytkowymi połączonymi pieszym traktem komunikacyjnym.

Budowa świetlicy wiejskiej z terenem rekreacyjno-parkingowym, przystanią turystyczną połączone ścieżką spacerową z XV wiecznym kościołem zabytkowym z już odrestaurowanymi freskami we wnętrzu oraz planami dalszych prac konserwacyjnych obiektu stanowią o zachowaniu założeń przestrzennego zagospodarowania miejscowości i szczególnym charakterze przestrzeni wiejskiej. Kształtowanie przestrzeni i jej powiązanie z zaspakajaniem potrzeb społecznych jest działaniem, o którym decydują sami mieszkańcy.

Budowę infrastruktury - świetlicy w Lubowie, jako centrum pobudzania aktywności społecznej, rozwoju zainteresowań mieszkańców wsi Lubów i mieszkańców okolicznych miejscowości uzasadnia wieloletnia aktywność lokalnej społeczności na rzecz budowy własnej świetlicy oraz zagospodarowania terenu w obrębie miejscowości.

Dodatkowym argumentem wspierającym projekt jest zapewnienie przez Gminę Torzym wsparcia finansowego. Realizacja projektu przyczyni się do uruchomienia obiektu i pozwoli na stworzenie zaplecza dla mieszkańców chcących aktywnie spędzać wolny czas. Wybudowany obiekt sprzyjać będzie propagowaniu zdrowego i aktywnego modelu życia wśród dzieci i młodzieży oraz dorosłych mieszkańców wsi, nawiązywaniu kontaktów społecznych.

Ponadto osiągnięcie celu głównego wpłynie m.in. na zwiększenie atrakcyjności miejscowości Lubów (w kontekście promocyjnym)

W realizacji przedsięwzięć zaangażowani będą również mieszkańcy wsi stowarzyszenia lokalne, gminne jednostki oświatowe. Zakres zaangażowana uzależniony będzie od przyjętych harmonogramów realizacji.